

[Bølgministeren.]

den art, som den ærede spørger spørger mig om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Svend Haugaard* (RV) til arbejdsministeren:

„Er ministeren enig i arbejdstilsynets afgørelse, der er godkendt af arbejdsrådet, om, at der ikke bør gives dispensation for loftshøjde for kontorbygninger i Grønland?“ (Spm. nr. 70).

Skriftlig begrundelse.

Til kredsretsbygningerne i Julianehåb og Sukkertoppen er der planlagt opførelse af typehuse, som er fuldt anerkendt til beboelse, men ikke har den krævede loftshøjde til kontor. På grund af de høje bygge- og varmeudgifter på Grønland er der søgt om dispensation for loftshøjden, men svaret blev et nej.

Arbejdsministeren (*Johan Philipsen*):

Som spørgeren nævner i begrundelsen for spørgsmålet, er baggrunden en konkret sag, og sagen blev afgjort i oktober 1973. Det vil føre for vidt her i tinget at gennemgå denne sag, og jeg skal indskrænke mig til at nævne, at direktoratet for arbejdstilsynets begrundelse for ikke at ville give dispensation var, dels at der måtte tilsigtes ensartede forhold i Grønland og i det sydlige Danmark, dels frygten for konsekvenserne i fremtidige sager.

Ved sagens behandling udtalte arbejdsrådet, at rådets grønlandske repræsentanter under ingen omstændigheder kunne acceptere, at der blev givet dispensation fra lovens loftshøjdekraV, og at netop det offentlige har en særlig pligt til at overholde den grønlandske arbejderbeskyttelseslov. Rådet udtalte endvidere, at loftshøjdekraVet, der med velberåd hu er overflyttet til den grønlandske arbejderbeskyttelseslov, gennem samtlige de stadier, forslaget til denne lov har gennemløbet, i allerhøjeste grad er udtryk for et reelt hensyn til arbejdspladsens sikkerhed og sundhed. En fravigelse i netop dette tilfælde ville let kunne få konsekvenser først for offentligt byggeri og senere for privat byggeri, som hverken de grøn-

landske medlemmer eller rådet i øvrigt kan acceptere.

På baggrund af arbejdsrådets udtalelse mente den daværende arbejdsminister ikke at kunne give den ønskede dispensation, hvorfor der blev givet afslag.

Jeg kan oplyse, at der ikke over for ministeriet er rejst spørgsmål om genoptagelse af den konkrete sag, ligesom der ikke i ministeriet verserer andre sager om dispensation fra loftshøjdekraVet for kontorbygninger i Grønland.

Jeg mener ikke på baggrund af denne konkret afgjorte sag her i tinget generelt at kunne tage stilling til, om der bør gives dispensation for regler om loftshøjde i grønlandske kontorbygninger. Dispensationer er nu en gang enkeltafgørelser.

Svend Haugaard (RV):

Det kan altid diskuteres, hvor skrappt sådanne normer som loftshøjder og deslige skal overholdes, også herhjemme, men for Grønland er der ganske særlige forhold. Man har meget, meget store byggeudgifter, man har et klima, der nok kræver lidt mere varme end andre steder, og derfor kan der her være ganske særlig grund til at dispensere.

Nu ligger det sådan, at i den aktuelle sag var der tale om et typehus, som kan bygges relativt billigt, men hvis man skal efterkomme de særlige loftshøjdekraV, betyder det ca. 1.000 kr. ekstra pr. m². Det vil sige, at det i den aktuelle sag bliver et beløb på 150.000-200.000 kr. Det er dog ikke det værste, men der er en række gamle bygninger, som man vil benytte til kontorer, og dem vil man være udelukket fra at benytte, hvis ikke der kan dispenseres, og så bliver der tale om nybyggeri fremfor anvendelse af de gamle bygninger.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han, hvis denne sag rejses over for ham igen, vil se velvilligt på den. Og jeg vil naturligvis være endnu mere glad, hvis ministeren efter at have set på den vil være indstillet på at give dispensation.

Arbejdsministeren (*Johan Philipsen*):

Jeg vil da selvfølgelig til enhver tid være villig til at se på en sag, specielt når den rejses af et æret medlem af dette ting. De oplysninger, som hr. Svend Haugaard kom